

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Křest'ánové, Dr., soudce JUDr. Tomáše Novosada a soudkyně Mgr. Daniely Zemanové ve věci

žalobců: a) **P. K.** narozený dne xxx
b) **Mgr. J. K.** (dříve **K.**), narozená dne xxx
oba bytem xxx
oba zastoupeni advokátkou JUDr. Alenou Andruško, Ph. D.
sídlem Coriových 822/11, 160 00 Praha 6

proti
žalované: **EMPRESA MEDIA, a. s.**, IČO 26418011
sídlem Mikuleckého 1309/4, 147 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

o ochranu osobnosti,

k odvolání žalobců i žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26. března 2019, č. j. 16 C 189/2018-118,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I **mění** tak, že žaloba s žalobním požadavkem, aby žalované byla uložena povinnost upustit od zveřejňování a šíření jakýchkoli informací, komentářů či jakýchkoli jiných sdělení či výroků o soukromém a rodinném životě žalobců, pokud je to v rozporu s jejich oprávněnými zájmy, se **zamítá**.
- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II **mění** tak, že
 - a) žalovaná je **povinna se omluvit** žalobcům v časopise Sedmička ve lhůtě osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku omluvou pouze ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje J.A.

„XXX

Společnost EMPRESA MEDIA, a.s., vydavatelka časopisu Sedmička, se omlouvá panu J. K. a Mgr. J. K. za újmu, kterou jim způsobila tím, že dne xxx publikovala článek s názvem „Xxx“, kde zveřejnila jejich neoprávněně pořízené fotografie.“

zveřejněnou na straně 8, popř. 9 časopisu Sedmička na ploše minimálně v rozsahu čtvrt strany a písmem o velikosti 12 b.;

- b) žalovaná je **povinna se omluvit** žalobcům na internetových stránkách sedmicka.tyden.cz ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku omluvou pouze ve znění

„XXX

Společnost EMPRESA MEDIA, a.s., provozovatelka internetových stránek sedmicka.tyden.cz, se omlouvá panu J. K. a Mgr. J. K. za újmu, kterou jim způsobila tím, že dne xxx publikovala článek s názvem „Xxx“, kde zveřejnila jejich neoprávněně pořízené fotografie.“

a to písmem o velikosti nejméně 12 b. a po dobu nejméně jednoho měsíce od zveřejnění;

- c) v rozsahu žalobního požadavku žalobců, aby jako součást omluvy v časopise Sedmička byl na titulní straně uveřejněn text: „Omluva vydavatelství EMPRESA MEDIA, a.s. panu J. K. a Mgr. J. K., str. 8“ a dále v rozsahu, aby text omluvy uveřejněný uvnitř časopisu Sedmička a na internetových stránkách sedmicka.tyden.cz obsahoval za slovem „způsobila“ slova „v jejich soukromém, pracovním a veřejném životě“, za slovem „kde“ slova „v rozporu se zákonem“, za slovem „zveřejnila“ slova „nepravdivé informace a ničím nepodložené spekulace o jejich soukromém životě spolu s“ a za slovem „fotografie“, resp. „fotografiemi“ slova „čímž zasáhla do jejich ústavně zaručeného práva na ochranu soukromí, zachování lidské důstojnosti, osobní cti a vážnosti ve společnosti“, se žaloba **zamítá**.

III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích III a IV **potvrzuje**.

IV. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku V **mění** jen tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci a) částku **100 000 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, jinak (tj. co do zamítnutí částky 950 000 Kč) se **potvrzuje**.

V. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku VI **mění** jen tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni b) částku **150 000 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, jinak (tj. co do zamítnutí částky 950 000 Kč) se **potvrzuje**.

VI. Žalovaná je povinna zaplatit **každému ze žalobců** čtvrtinu účelně vynaložených nákladů řízení před soudem prvního stupně ve výši **5 023,35 Kč** (tj. celkem 10 046,70 Kč) do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobců advokátky JUDr. Aleny Andruško, Ph.D.

VII. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. **Žalobci** se žalobou podanou dne 18. září 2018 u Obvodního soudu pro Prahu 4 jako soudu prvního stupně domáhali ochrany osobnosti. Žalobě předcházela předžalobní výzva ze dne 21. června 2018. Žalobci tvrdí, že žalovaná neoprávněně zasáhla do jejich osobnostních práv dvěma články. První článek zveřejnila žalovaná v čísle 24 časopisu Sedmička ze dne xxx pod názvem „Xxx“ (dále jen „Článek 1“), druhý článek zveřejnila žalovaná dne xxx na internetových stránkách sedmicka.tyden.cz pod názvem „Xxx!“ (dále jen „Článek 2“; Článek 1 a Článek 2 společně dále jen

„Články“). Článek 1 byla věnovaná celá dvoustrana 8 a 9 časopisu a byl uvozen na titulní straně fotografií žalobce a) s titulkem „Xxx“. Článek 2 je obsahově redukovanou variantou Článku 1 a odkazy na něj byly umístěny i na webových stránkách www.barrandov.tv v rubrice „Xxx“ a „Xxx“ a na facebookové stránce žalované s názvem Sedmička. Žalovaná v Článcích spekuluje o tom, že žalobce a) podvádí s žalobkyní b) svoji manželku. Žalovaná zároveň pro účely Článků delší dobu pronásledovala žalobce a bez jejich vědomí a souhlasu pořizovala jejich fotografie v soukromých situacích, které následně použila v Článcích. Články zasahují do soukromí a rodinného života obou žalobců a zároveň i do jejich práva na zachování dobrého jména, osobní cti, důstojnosti a vážnosti ve společnosti. Informace v Článcích se nijak netýkají herecké činnosti žalobce a), díky které je veřejně známou osobou, ale ryze soukromé a intimní části jeho života. Takové informace nemá žalovaná vůbec právo šířit. Články navíc stojí na nepravdivém základě a žalovaná vkládá žalobci a) do úst tvrzení, jež nikdy nevyslovil. Žalobce a) svoji manželku nikdy nepodvedl a pojil ho s ní po 24 let láskyplný vztah. Jeho manželka zemřela xxx, v době zveřejnění Článků byl žalobce a) vdovec a žalobkyně b) nikdy nebyla jeho milenkou, se kterou by podváděl svoji manželku. Spekulacemi o mimomanželském vztahu, zpochybňováním věrnosti žalobce a) a způsobem, kterým žalovaná v Článcích o těchto skutečnostech informovala, zasáhla velmi razantně do nejintimnější a nejcitlivější sféry jeho soukromého života. Žalovaná navíc sama v Článcích deklarovala, že situaci bude nadále sledovat, tj. že bude pokračovat ve svém protiprávním jednání. Žalobkyně b) není a nikdy nebyla veřejně známou osobou. Vzhledem k tomu, že je tedy osobou nedobrovolného veřejného zájmu, lze u ní uvažovat dokonce o vyšší míře ochrany než u osob veřejně známých. Postavení žalobkyně b) ve společnosti i profesním životě bylo Články zcela otřeseno. Články ji degradovaly na pouhou „blondýnku“, se kterou žalobce a) zahýbá své manželce. V důsledku tlaku, který vyvolaly mimo jiné telefonáty žalované zaměstnavateli žalobkyně b) – společnosti Xxx, musela žalobkyně b) rezignovat na pozici ředitelky výše uvedené společnosti. Žalobci v žalobě obšírně rozebrali právní úpravu, judikaturu i odbornou literaturu, zdůraznili, že se Články týkají pouze jejich soukromého a intimního života a zakládají se na nepravdě. Jedinou motivací žalované bylo navýšení čtenosti a zisků jejího periodika skandalizováním soukromí žalobců. Články představují intenzivní a hrubý zásah do jejich osobnostních práv. Žalobci žalobou žádali, aby žalované byly uloženy následující povinnosti: 1) odstranit ze svých facebookových stránek s názvem Sedmička odkaz na Článek 2; 2) upustit (zdržet se) od zveřejňování a šíření jakýchkoli informací, komentářů či jakýchkoli jiných sdělení či výroků o soukromém a rodinném životě žalobců, pokud je to v rozporu s jejich oprávněnými zájmy, 3) omluvit se žalobcům i) v časopise Sedmička omluvou ve znění „*XXX Společnost EMPRESA MEDIA, a.s., vydatelka časopisu Sedmička, se omlouvá panu J. K. a Mgr. J. K. za újmu, kterou jim způsobila v jejich soukromém, pracovním a veřejném životě tím, že dne xxxx publikovala článek s názvem „Xxx“; uvozený na titulní straně časopisu titulkem „Xxx!“; kde v rozporu se zákonem zveřejnila nepravdivé informace a ničím nepodložené spekulace o jejich soukromém životě spolu s jejich neoprávněně pořízenými fotografiemi, čímž zasáhla do jejich ústavně zaručeného práva na ochranu soukromí, zachování lidské důstojnosti, osobní cti a vážnosti ve společnosti.*“ s tím, že žalobci žádali, aby omluva byla na str. 8 popř. 9 časopisu na ploše minimálně o velikosti čtvrt strany a písmem o velikosti 12 b. (upřesněno v odvolacím řízení), a na titulní straně byla anonce na omluvu velikostí písma a umístěním odpovídajícím anonci na Článek 1 ve znění: „*Omluva vydavatelství EMPRESA MEDIA, a.s., panu J. K. a Mgr. J. K., str. 8“; ii) na webu sedmicka.tyden.cz omluvou ve znění „OMLUVA PANU J. K. A MGR. J. K. Společnost EMPRESA MEDIA, a.s., provozovatelka internetových stránek sedmicka.tyden.cz, se omlouvá panu J. K. a Mgr. J. K. za újmu, kterou jim způsobila v jejich soukromém, pracovním a veřejném životě tím, že dne xxxx publikovala článek s názvem „Xxx“, kde v rozporu se zákonem zveřejnila nepravdivé informace a ničím nepodložené spekulace o jejich soukromém životě spolu s jejich neoprávněně pořízenými fotografiemi, čímž zasáhla do jejich ústavně zaručeného práva na ochranu soukromí, zachování lidské důstojnosti, osobní cti a vážnosti ve společnosti.*“, a to písmem o velikosti nejméně 12 b. a po dobu nejméně jednoho měsíce od zveřejnění (upřesněno v rámci odvolacího řízení); 4) zaplatit každému ze žalobců na zadostiučinění v penězích částku 1 200 000 Kč. Při jednání dne 7. března

2019 vzali žalobci zpět svůj požadavek na odstranění odkazu na Článek 2 z facebookových stránek Sedmička, neboť jej žalovaná odstranila; žalovaná se zpětvzetím souhlasila.

2. **Žalovaná** nárok žalobců neuznává, s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Články neoprávněně nezasáhly do práv žalobců, a i pokud by snad k zásahu došlo, není na místě nárokům žalobců vyhovět. Články se sice dotýkají soukromého života žalobců, to ale neznamená, že se automaticky jedná o zásah nepřipustný. S ohledem na okolnosti posuzované věci je nutné dát přednost svobodě projevu žalované před právem na soukromí žalobců. Informace v Článcích nejsou nepravdivé (či alespoň nejsou nepravdivé vědomě) a fotografie využitě v Článcích byly pořízeny na veřejně přístupných místech. Jediným nepravdivým tvrzením v Článcích je, že žalobce a) byl v době stýkání se se žalobkyní b) ženatý. Žalovaná ovšem o smrti manželky žalobce a) nevěděla a tato informace nebyla veřejně známá. Tuto nepřesnost tudíž nelze klást k tíži žalované, neboť žalobce a) neučinil informaci o úmrtí své manželky veřejně známou a nelze ji ani spolehlivě ověřit z otevřených zdrojů. Vzhledem k předčasnosti a nečekanosti úmrtí neměla žalovaná ani důvod tuto informaci prověřovat. Žalovaná se pokoušela s žalobci spojit, ale s žalobcem a) se hovor nespojil a žalobkyně b) zrovna nebyla v práci, kam jí žalovaná volala. Žalobce a) dostal možnost se ke vztahu s žalobkyní b) vyjádřit pro konkurenční časopis Blesk, nicméně uvedl pouze, že je mu lhostejné, co napíší, a že s žalobkyní b) milenci rozhodně nejsou. Žalobce a) se tedy sám rozhodl, že věci neuvede na pravou míru, ačkoliv k tomu měl i z pozice osoby veřejně činné dostatek prostoru. Navíc slovo „milénka“ nemusí nutně znamenat pouze paralelní intimní vztah ženatého muže, ale může být chápáno i jako označení pro jakoukoli ženu, která je s mužem v milostném vztahu. Svoboda slova novinářů kryje i určitý stupeň nadsázky či provokace. Informace obsažené v Článcích byly v době vydání již veřejně známé, protože o nich referovala konkurenční periodika. Sami žalobci navíc jako pár vystupovali na různých společenských akcích. Články nebyly postaveny na tom, že žalobce a) podvádí svoji manželku. Zmínka o tom, že je žalobce a) ženatý je v Článcích uvedena pouze jednou. Celý obsah se týká pouze jeho vztahu k žalobkyni b) a otázky, zda jsou v soukromém životě partnery. Chtěla-li by žalovaná zdůraznit, že je žalobce a) nevěrný, koncipovala by Články zcela jinak. Žalobce a) je veřejně známou osobou a veřejnost má legitimní zájem o informace o životě herců a jiných veřejně známých osob, na čemž nemůže nic změnit, že žalobce a) sám aktivně zájem médií nevyhledává. Ani žalobkyně b) není čistě soukromou osobou, neboť navázáním vztahu s žalobcem a) dobrovolně vstoupila do veřejného prostoru. Pozornost veřejnosti se pak logicky částečně přesunula i na žalobkyni b). Zveřejnění Článků nemohlo mít pro žalobce žádné významné negativní důsledky a tvrzení obsažená v žalobě jsou značně přehnaná a zcela obecná. Současně žalovaná na svou obranu uvedla, že i pokud by snad soud dospěl k závěru, že Články neoprávněně zasáhly do práv žalobců, nelze dle žalované žalobě vyhovět. Zdržovací nárok je formulován neurčitě, a je proto nevykonatelný, navíc je neakceptovatelně široký a nemá dostatečnou souvislost s předmětem řízení. Navrhovaná omluva je neopodstatněná, neboť je obecná a příliš široká. Částka požadovaná na peněžitém zadostiučinění je nepřiměřená. Odmítnout je třeba i žalobci akcentovanou preventivně-sankční funkci zadostiučinění. Při stanovení případné výše zadostiučinění je třeba přihlídnout k tomu, že žalovaná nebyla prvním subjektem, který o vztahu žalobců informoval. Žalobci žalují z obdobných důvodů i další média a celkově požadují částku 7 200 000 Kč, která zjevně překračuje jakoukoli rozumnou míru odškodnění, kterou by žalobci mohli požadovat.
3. **Soud prvního stupně** při jednání dne 7. března 2019 vyhlásil **usnesení**, kterým zastavil řízení ohledně odstraňovacího nároku (č. l. 99 verte), opomněl je však vyhotovit a rozeslat (na což v odvolání upozornila žalovaná), což na pokyn odvolacího soudu učinil dne 27. srpna 2019 (č. l. 164, resp. po opravě číslování listů 194), týž den bylo usnesení účastníkům, resp. jejich zástupcům doručeno; obě strany sporu se při jednání před odvolacím soudem práva odvolání proti usnesení vzdaly, usnesení tak nabylo právní moci.
4. V záhlaví uvedeným **rozsudkem** pak soud prvního stupně rozhodl tak, že žalobě vyhověl co do zdržovacího požadavku (výrok I) a co do požadavku na omluvu (výrok II), ve vztahu

k zadostiučinění v penězích vyhověl žalobě pouze částečně, a to tak, že žalobci a) přiznal částku 150 000 Kč, kterou má žalovaná povinnost zaplatit ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III) a žalobkyni b) přiznal částku 100 000 Kč, kterou má žalovaná povinnost zaplatit ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV), ve zbývajícím rozsahu pak žalobní požadavek na zadostiučinění soud prvního stupně zamítl, tj. ohledně žalobního požadavku žalobce a) co do částky 1 050 000 Kč (výrok V) a ohledně žalobního požadavku žalobkyně b) co do částky 1 100 000 Kč (výrok VI). O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně tak, že žalované uložil povinnost zaplatit žalobcům k rukám jejich právní zástupkyně celkem 59 792 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok VII). Takto rozhodl soud prvního stupně na základě skutkových zjištění a právní argumentace uvedených v písemném odůvodnění napadeného rozsudku, na něž se pro stručnost poukazuje.

5. Stěžejní pro **rozhodnutí soudu prvního stupně** o věci samé bylo, že na základě provedeného dokazování a skutečností mezi účastníky nesporných dospěl k závěru, že žalovaná neoprávněně zasáhla Články do osobnostních práv žalobců. Veřejnost dle soudu prvního stupně nemá žádný zájem na zveřejňování intimních informací ze života žalobců. Žalovaná potají pořizovala fotografie žalobců, které následně zveřejňovala, a takové jednání není kryto žádnou z licencí obsažených v ustanovení § 88 odst. 1 a odst. 2 o. z., neboť nejde o výkon či ochranu jiných práv nebo právem chráněných zájmů, ani neslouží úřednímu účelu nebo záležitostí veřejného zájmu. Jednání žalované nespadá ani pod výjimku dle ustanovení § 89 o. z., protože podobizny žalobců nesloužily k vědeckému, uměleckému, ani zpravodajskému účelu. Ochrana soukromí je v projednávaném případě nadřazena svobodě projevu žalované. Žalovaná se o informace z intimního a soukromého života žalobců zajímá dlouhodobě a aktivně po nich pátrá, jak vyplývá z obsahu Článků. Pro posouzení neoprávněnosti zásahu není podstatné, že o stejném tématu informovala i jiná média, ani to, zda uvedené informace byly pravdivé. I pokud by se totiž na pravdě zakládaly, neměla žalovaná právo je zveřejnit, neboť se jedná o ryze soukromou sféru obou žalobců. Způsob zásahu je navíc především k žalobci a) značně necitlivý, neboť Články navozují dojem skrývaného intimního poměru mezi žalobci, aniž by žalovaná vycházela z toho, že žalobce a) byl již v dané době vdovcem. Pokud se žalovaná rozhodla informovat o jeho intimním životě, měla tak činit na podkladě dostatku relevantních informací. Jde-li o žalobkyni b) tak soud prvního stupně uzavřel, že se nejedná o osobu veřejně známou. I přes to byla žalobkyně b) bez svého souhlasu fotografována, bylo informováno o jejím intimním vztahu se žalobcem a) a novináři žalované po ní dokonce pátrali na jejím pracovišti. I v případě žalobkyně b) je proto nepochybné, že došlo k zásahu do jejích osobnostních práv. Zveřejnění informací bylo ze strany žalované motivováno pouze snahou o navýšení čtenosti a zisku. Žalovaná navíc neprojevila ani náznak sebereflexe. Soud prvního stupně proto dospěl k závěru, že je na místě vyhovět všem nárokům uplatněným žalobou. K výši relutární satisfakce uvedl, že žalobci byli jednak částečně uspokojeni přiznáním omluvy, jednak že se v jejich případě nejednalo o sérii článků a opakovaných útoků. Požadovaná částka (1 200 000 Kč pro každého žalobce) je nepřiměřená a neodpovídá ani soudním rozhodnutím v obdobných věcech. Za přiměřenou výši považoval soud prvního stupně i s přihlédnutím k preventivně-sankční funkci peněžité náhrady nemajetkové újmy částku 150 000 Kč pro žalobce a) a částku 100 000 Kč pro žalobkyni b). Rozdíl v přiznaných částkách odůvodnil tím, že Články byly zaměřeny primárně na žalobce a). Ve zbytku peněžitého nároku soud prvního stupně žalobu zamítl a žalobcům přiznal plnou náhradu nákladů řízení, neboť byli plně úspěšní a výše peněžité náhrady záležela na úvaze soudu.
6. Rozsudek napadli včasným a přípustným **odvoláním** žalobci i žalovaná.
7. **Žalobci** napadli rozsudek ve výrocích, kterými byl částečně zamítnut jejich požadavek na zadostiučinění v penězích, tj. co do výroků V a VI. Žalobci obecně souhlasí s posouzením věci soudem prvního stupně, nicméně výši přiznané finanční satisfakce považují za zcela nedostatečnou a nepřiměřenou. Samotná skutečnost, že žalobcům byla přiznána i omluva, nemůže mít za následek nižší finanční zadostiučinění. V posuzovaném případě je navíc velmi významné, aby byla naplněna

preventivně-sankční funkce finančního zadostiučinění, neboť žalovaná jednala čistě ve zlém úmyslu za účelem zvýšení své publicity. Zohlednit je třeba i majetkové poměry žalované, aby se jí protiprávní jednání nevyplácelo. O nepřiměřenosti přiznané náhrady svědčí nejlépe to, že žalovaná se obdobných zásahů dopouští opakovaně, což je soudům známo z úřední činnosti. Peněžitá náhrada musí mít i odrazující funkci, kterou v tomto případě nemá. Z tohoto důvodu není v kontextu posuzovaného případu ani vhodné výši náhrady poměřovat s výší náhrady nemajetkové újmy za ztrátu osoby blízké. Jakkoliv žalobci tuto argumentaci chápou, jsou přesvědčeni, že dostatečně nezohledňuje právě majetkové poměry původce zásahu – žalované. Nízkou výši nelze odůvodnit ani tím, že se nejednalo o opakované a dlouhotrvající zásahy. V řízení vedeném soudem prvního stupně pod sp. zn. 16 C 27/2016 (na které soud prvního stupně v napadeném rozsudku odkázal) a odvolacím soudem pod sp. zn. 58 Co 286/2017 přiznaly soudy naopak nižší zadostiučinění právě z důvodu dlouhého trvání zásahů. Žalobci se v nyní posuzovaném případě bránili bezprostředně po zveřejnění Článků, což je třeba zohlednit v jejich prospěch. Žalobci nesouhlasí ani se závěrem soudu prvního stupně, že žalobkyni b) náleží nižší výše náhrady než žalobci a). Žalobkyně b) se stala centrem mediálního zájmu zcela nedobrovolně bez jakéhokoli svého přičinění. Zásah do jejích práv, kterého se žalovaná dopustila, měl velmi negativní dopad a svoji intenzitou byl mimořádně závažný. Z výše uvedených důvodů žalobci navrhli, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že každému ze žalobců přizná finanční zadostiučinění tak, že výsledně bude činit požadovaných 1 200 000 Kč, tj. žalobě vyhová i v rozsahu, ve kterém soud prvního stupně žalobu zamítl, současně má být žalované uložena povinnost nahradit žalobcům náklady i odvolacího řízení.

8. **Žalovaná** napadla rozsudek ve výrocích, kterými bylo vyhověno žalobě a co do nákladového výroku (výroky I, II, III, IV a VII) a navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu v plném rozsahu zamítne a žalované přizná náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů, případně aby napadený rozsudek v rozsahu napadeném žalovanou zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Zopakovala svou argumentaci z řízení před soudem prvního stupně s tím, že primárně je přesvědčena, že v posuzovaném případě vůbec nedošlo k nepřijatelnému zásahu do osobnostních práv žalobců. Soud prvního stupně zcela nedostatečně zohlednil svobodu projevu žalované a právo veřejnosti na přijímání informací. Svoboda projevu ani právo na přijímání informací se netýká výlučně informací o věcech veřejného zájmu, jak tvrdí soud prvního stupně. Nelze proto přistupovat odlišně k jednotlivým sdělovacím prostředkům dle jejich obsahového zaměření a způsobu prezentace informací. Všechna média si zasluhují rovný přístup a stejnou základní míru ochrany. Informace o osobním stavu není navíc čistě soukromou informací, neboť manželství je institut s důsledky, které se netýkají pouze manželů samotných. Informace o partnerském vztahu osoby veřejného zájmu pak není informací intimního charakteru. V této souvislosti odkázala žalovaná na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Lillo-Stenberg a Sæther proti Norsku*, v němž ESLP dovodil, že i informace o soukromém svatebním obřadu hudebníka a herečky, zdokumentovaná skrytě pořízenými fotografiemi ze vzdálenosti 250 metrů, představuje prvek veřejného zájmu. Žalobce a) je nepochybně veřejnou osobou a zájem veřejnosti o něj je zcela pochopitelný a legitimní. Žalobkyně b) dobrovolně vstoupila do sféry žalobce a) a tím i do veřejného prostoru. Informování o žalobcích je zjevně kryto výjimkou dle ustanovení § 88 odst. 1 o. z., neboť se jedná o výkon svobody projevu žalované. Ústředním tématem Článků bylo, že se v životě žalobce a) objevila nová žena. Doprovodné fotografie měly tuto informaci pouze potvrdit, neboť žalobce a) svůj nový vztah popíral. Všechny fotografie byly pořízeny na veřejně přístupných místech. Články obsahovaly pouze jednu nepravdivou informaci, nicméně tuto nesprávnost nelze přičítat k tíži žalované, která neměla možnost tuto informaci zjistit. Žalobce a) měl příležitost veřejnost o úmrtí své manželky informovat, nicméně jí nevyužil. Osoby veřejně činné mají snadný přístup k médiím a mohou se jejich prostřednictvím bránit či uvádět věci na pravou míru. Pokud toho nevyužijí, jde to k jejich tíži. Záměrem Článků nebylo ve čtenářích vzbudit dojem, že žalobce a) je nevěrný své manželce. Pokud by tomu tak bylo, žalovaná by o této skutečnosti informovala zcela jiným způsobem. Články popisovaly pouze skutečný stav věci a navíc

se jednalo o informace v té době již veřejnosti známé. K jednotlivým nárokům žalovaná uvedla, že zdržovací nárok je neurčitý, příliš široký a bez dostatečné souvislosti s předmětem řízení. Příliš široká je i přiznaná omluva, neboť žalobci nijak neprokázali, že by Články zasáhly do jejich lidské důstojnosti, cti a vážnosti ve společnosti, ani že jim byla způsobena újma v soukromém, pracovním a veřejném životě. Žalovaná soudu prvního stupně vyčítá, že nekriticky přejal tvrzení žalobců a dostatečně se nezabýval obranou žalované. Nebylo prokázáno ani to, že by Články obsahovaly nepodložené spekulace o jejich soukromém životě. Přiznání relutární satisfakce není namístě, neboť se jednalo pouze o jeden článek a odkaz na něj na webových stránkách, žalobci se domáhají nároků z obdobných zásahů po dalších dvou vydavatelstvích, která informace zveřejnila o více než týden dříve, čtenost konkurenčních periodik je mnohonásobně vyšší a vyznění Článků nebylo neuctivé, záměrně znevažující či zraňující. Z těchto důvodů by v případě závěru o neoprávněném zásahu do práv žalobců bylo přiměřeným zadostiučněním pouhé konstatování neoprávněného zásahu v odůvodnění napadeného rozsudku. Žalovaná zároveň odmítá preventivně-sankční funkci zadostiučnění. Taková funkce soukromoprávní náhrady je protiústavní, odporuje judikatuře ESLP a Nejvyššího soudu i závěrům právní doktríny. Má též za to, že i procesní postup soudu prvního stupně vykazoval některé vady. Žalovaná nesouhlasí ani s rozhodnutím o nákladech řízení a je přesvědčena, že v případech, jako je nyní posuzovaný, by ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. nemělo být aplikováno ve prospěch žalobců. Právně zastoupeným žalobcům totiž mohlo být dopředu zřejmé, že jejich žalobě nebude v plném rozsahu vyhověno, proto by jim neměla být plná náhrada nákladů přiznána.

9. **Žalobci** ve vyjádření k odvolání žalované odkázali na svoji žalobní argumentaci a uvedli, že žalovaná nepředložila žádná nová tvrzení ani důkazy, s nimiž by se žalobci již nevypořádali v samotné žalobě, resp. soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku. Články neinformovaly pouze o osobním stavu žalobců. Žalovaná v Článcích skandalizujícím a difamačním způsobem spekuluje o tom, že je žalobce a) nevěrný své manželce s žalobkyní b). Fotografové žalované navíc zcela neoprávněně a neakceptovatelně špehovali žalobce. Odkaz na rozsudek ESLP ve věci *Lillo-Stenberg a Sather proti Norsku* je nepřipadný, resp. jeho závěry svědčí spíše žalobcům. Žalobci zopakovali, že pro ně zveřejnění Článků představovalo velmi citelnou újmu a zdůraznili, že samotné zveřejnění Článků představuje neoprávněný zásah do jejich osobnostních práv bez dalšího. Vzhledem k nepravdivému základu, na kterém Články stojí, je zřejmé, že zasáhly i do práva žalobců na zachování dobrého jména, osobní cti, důstojnosti a vážnosti ve společnosti. Zveřejněné informace se nijak netýkají herecké činnosti žalobce a), nemá je proto povinnost strpět. Žalobkyně b) pak není vůbec veřejně činná. Pro posouzení věci není vůbec podstatné, že informaci o žalobcích zveřejnila dříve i jiná média. Navíc je zřejmé, že fotografie pořizovala žalovaná ještě před zveřejněním článků v konkurenčních médiích. Žalobci se ztotožnili s posouzením soudu prvního stupně ohledně oprávněnosti zdržovacího nároku a nároků na omluvu a relutární satisfakci. K výroku o náhradě nákladů řízení uvedli, že je správný a odpovídá judikatuře Nejvyššího soudu. S žalovanou uváděnými údajnými procesními pochybeními soudu prvního stupně žalobci nesouhlasí a mají za to, že na jejich základě nelze zpochybňovat průběh a závěry řízení před soudem prvního stupně.
10. **Odvolací soud** přezkoumal napadený rozsudek a řízení před soudem prvního stupně podle ustanovení § 212, § 212a a § 214 odst. 1 o. s. ř., zvážil všechny námitky žalobců i žalované a dospěl k závěru, že odvolání žalobců i žalované jsou částečně důvodná.
11. Odvolací soud zopakoval – se zaměřením na fotografickou složku – k důkazu Články, jakož i tematicky i dobou zveřejnění obdobné články zveřejněné bulvárními médii konkurenčních vydavatelů/provozovatelů CZECH NEWS CENTER a.s. (zkráceně „CNC“) a BAUER MEDIA v. o. s. (zkráceně „BM“), proti kterým žalobci též podali žalobu o ochranu osobnosti. Současně odvolací soud k důkazu nově provedl výtisk informace k 58. ročníku Mezinárodního festivalu filmů pro děti a mládež (dále jen „Festival“) z výtisku obsahu z webových stránek festivalu xxx (konkrétně z webové adresy xxx).

12. Ze zopakovaného/doplněného dokazování a z důkazů provedených již soudem prvního stupně a ze skutečností mezi účastníky nesporných plyne, jak již v podstatném rozsahu zjistil soud prvního stupně, následující.
13. Žalovaná se v *Článcích* (kdy Článek 2 je stručnou internetovou mutací Článku 1, resp. upoutávkou na něj, když končí slovy *Celý článek včetně fotografií najdete v novém čísle časopisu SEDMIČKA!*) věnovala tématu (povahy) vztahu žalobce a) k žalobkyni b) s nepodloženými závěry vycházejícími z toho, že žalobce a) je doposud ženatý (srov. hned v úvodu Článků ... *ženatý P. K. ...*), ve skutečnosti ale manželství žalobce a) v tu dobu již netrvalo, neboť manželka žalobce B. G. v roce 2017 zemřela (*úmrtní list*) a žalobce byl tedy vdovec, nikoli ženatý. Vztah žalobců je v *Článcích* popisován jako mimomanželský, jako nevěra žalobce a), žalobkyně b) je označována za *milenku* či *dámu*, která *u herce zůstává i přes noc!*, tedy s pejorativním vyzněním. Žalovaná si sama informaci neověřila, pouze cituje informaci zveřejněnou CNC, že žalobce a) si ve svém vyjádření *rezolutně stál za tím, že se o žádnou jeho milenkou nejedná*. Což pak zesměšňujícím způsobem relativizuje otázkou *Věříte mu?* a následuje vlastní text Článků, který dává jasnou odpověď, že není důvod žalobci a) věřit. Součástí Článku 1 je pak i informace, že žalovaná zavolala žalobkyni b) na pracoviště, aby si informaci ověřila, resp. „ověřila“, neboť – jak sama v Článku 1 uvádí – to už věděla, že žalobkyně b) je na dovolené, takže takto od ní vyjádření nezíská.
14. Žalovaná spolu s *Článkem 1* (ze dne xxx) uveřejnila jednak fotografie žalobců z účasti na Festivalu [na těch je žalobkyně b) na snímcích v pruhovaném triku], a to jak v rámci oficiální části se skleničkou v ruce, tak – slovy žalované – „*ve chvílích, kdy kolem zdánlivě nikdo není*“, a pak fotografie žalobců před obydlem žalobce a) při odjezdu na dovolenou a pak i na letišti s popisky „xxx xxx““. Na titulní straně časopisu SEDMIČKA s *Článkem 1* je spolu s anoncí na předmětný článek slovy „Xxx“ portrétní fotografie žalobce a), kde se dívá do objektivu. U *Článku 2* je fotografie žalobce a) na Festivalu a obou žalobců na Festivalu ze série fotografií, které byly pořízeny „*ve chvílích, kdy kolem zdánlivě nikdo není*“ (viz výše). V úvodu obou *Článků* sama žalovaná pak zmiňuje, že: „xxx xxx xxx (tzn. v návaznosti na perex Článku 1, že žalobkyně b/ je milenkou žalobce – pozn. odvolacího soudu). Xxx xxx““. Festival se v roce 2018 konal ve dnech od 25. května 2018 do 2. června 2018 (*webové stránky festivalu*).
15. CNC se tématu (povahy) vztahu žalobce a) k žalobkyni b) věnovala, jak plyne ze *žaloby, kterou proti ní žalobci podali u Obvodního soudu pro Prahu 7 dne 12. září 2018 (sp. zn. 10 C 339/2018)* v *článcích xxx!* ze dne xxx, P. K. xxx? ze dne xxx xxx *Ženatý P. K. xxx* ze dne xxx, xxx xxx xxx! ze dne xxx a Xxx P. K.: Xxx ze dne xxx xxx. Všechny fotografie, které CNC zveřejnila spolu s články a které zachycují dvojici žalobců, byly pořízeny u příležitosti slavnostního otevření obchodního centra (luxusního outletu) Xxx dne 18. května 2018.
16. BM se tématu (povahy) vztahu žalobce a) k žalobkyni b) věnovala, jak plyne ze *žaloby, kterou proti ní žalobci podali u Obvodního soudu pro Prahu 5 dne 18. září 2018 (sp. zn. 28 C 232/2018)* v *článcích P. K. Xxx* ze dne xxx (Xxx), P. K. xxx ze dne xxx (Xxx) a P. K. xxx xxx? ze dne xxx. Všechny fotografie, které BM zveřejnila spolu s články a které zachycují dvojici žalobců, byly pořízeny u příležitosti slavnostního otevření obchodního centra (luxusního outletu) Xxx dne 18. května 2018.
17. Žalovaná se tedy tématu (povahy) vztahu žalobce a) k žalobkyni b) věnovala až po CNC i po BM, resp. BM dva články uveřejnila před žalovanou a třetí po žalované. Od uveřejnění prvního článku CNC do uveřejnění Článku 1 uplynulo více než týden (9 dnů). CNC i BM uveřejnily spolu se svými články fotografie zachycující dvojici žalobců pouze u příležitosti oficiální společenské akce, které se žalobci účastnili zjevně jako hosté (byť i z části mimo prostory samotné akce).
18. Pokud jde o čtenost/návštěvnost mediálních produktů žalované, pak z údajů, které tvrdí žalobci a žalovaná je *nesporuje* (bod 46 odvolání žalované), vyplývá, že čtenost/návštěvnost rozhodných mediálních produktů žalované je kumulovaně významně nižší, než je tomu u rozhodných titulů konkurence. U časopisu Sedmička byla čtenost v rozhodnou dobu významně nižší než u deníku Blesk (cca 3,5x) a týdeníku Xxx (cca 1,7x), s týdeníkem Xxx byla srovnatelná a oproti deníku Aha!

o něco vyšší (cca 1,4x), počet reálných uživatelů, zobrazení stránky a počet návštěv je u webu xxx v porovnání s weby xxx a xxx násobně nižší, v zásadě – v relaci s konkurencí – zanedbatelná [u reálných uživatelů jde u xxx o více než padesátinásobek a xxx o více než desetinásobek, u zobrazení stránky je to téměř tisícinásobek (blesk.cz), resp. více než stonásobek (ahaonline.cz) a u návštěv je to u xxx cca 270x více a u xxx o cca 30x více]. V absolutních číslech však ani u žalované nejde o zanedbatelná čísla (čtenost týdeníku Sedmička necelých 270 tisíc, u xxx reální uživatelé cca 67 tisíc, zobrazení stránky cca 250 - 260 tisíc a návštěvnost necelých 125 tisíc).

19. Žalobce a) je známý filmový, televizní a divadelní herec. Informace o tom, že žalobce a) poté, co emigroval do Xxx, se v zámoří i oženil – našel tam životní partnerku, byla veřejně známá a mediálně dostupná (srov. profil žalobce a/ na xxx).
20. Manželka žalobce B. G. v xxx zemřela (*úmrtní list*). Jak uvedl sám žalobce a) ve své *výpovědi*, tuto informaci maximálně tajil a neinformoval o ní média (konkrétně CNC) ani poté, co ho – před zveřejněním svých článků a tedy i Článků – konfrontovala s informací, že vědí o jeho poměru se žalobkyní b). Tehdy jen – bez jakéhokoli vysvětlení k otázce trvání manželství s B. G. – popřel, že by žalobkyně b) byla jeho milenka. To, že manželka žalobce a) zemřela, žalobci neuvedli ani v *předžalobní výzvě* ze dne 20. června 2018, tato okolnost (s odkazem na připojený úmrtní list) je zmíněna až v žalobě (bod 62).
21. S odkazem na právní úpravu a judikaturu, citovanou již i soudem prvního stupně, lze uzavřít:
22. **Žalobce a) jako známý xxx xxx je osobou veřejného zájmu. Zveřejnění informace, kdo je jeho partnerkou v (intimním) životě nelze samo o sobě považovat za neoprávněný zásah do soukromí.** Zveřejnění informace o osobě partnera a jeho bližší identifikaci (zejm. jméno, příjmení, zaměstnání), nota bene v situaci, kdy se partneři, a to opakovaně, společně jako pár účastní veřejných společenských akcí, **není excesem z rámce informačního sebeurčení ani jednoho z partnerů.** Partner osoby veřejného zájmu musí počítat s (určitým) zájmem o svou osobu.
23. Jinou věcí je, že žalovaná **charakter vztahu** žalobců vylíčila **nepravdivě** jako milenecký, ze strany žalobce a) mimomanželský, tedy jako jeho nevěru, což se nezakládalo na pravdě, neboť žalobce a) v xxx ovdověl. Jak ale sám ve své výpovědi uvedl, tuto informaci maximálně tajil a neinformoval o ní média (konkrétně CNC) ani poté, co ho – před zveřejněním svých článků a tedy i Článků – konfrontovala s informací, že vědí o jeho poměru se žalobkyní b). Jakkoli lze chápat, že pro žalobce a) byla ztráta manželky bolestná a vnímá ji jako ryze soukromou věc, pak v situaci, kdy bylo obecně známo, že je ženatý (že se po emigraci do Xxx oženil), kdy nebylo známo, že manželka zemřela, příp. že manželství skončilo jinak, a kdy se žalobce a) objeví na veřejnosti s novou partnerkou (žalobkyní b/), museli oba žalobci počítat s tím, že nový vztah vyvolá zájem a dohady o svém charakteru, čemuž žalobce a) mohl předejít, pokud by informaci o tom, že manželství již netrvá, poskytl na dotaz CNC, resp. ve vztahu k žalované dokonce i poté. Žalobci tak však neučinili ještě ani v předžalobní výzvě, ale až v žalobě. Uvedená pasivita především na straně žalobce a), ale minimálně po vyjítí inkriminovaných článků u CNC i na straně žalobkyně b), tedy na straně žalobců, znamená, že újma, která žalobcům vznikla v důsledku zveřejnění nepravdivých negativních a dehonestujících informací o povaze jejich vztahu, je z významné míry přičitatelná jim samotným. Nikoli však zcela, neboť žalovaná se sama nijak smysluplně nesnažila ověřit si informace k trvání manželství žalobce a) a B. G. a tím ani k podstatě svých závěrů. Přitom odpověď žalobce a) uveřejněná CNC, že žalobkyně b) není žádnou jeho milenkou, rozhodně alespoň k pochybnosti o tom, zda manželství trvá, musela vést. Žádný akutní zájem na uveřejnění (nepravdivých) informací bez jejich skutečného ověření alespoň u jednoho ze žalobců zde nebyl a není zde důvodu dát svobodě slova přednost před ochranou osobnosti.
24. Navíc ačkoli uveřejnění informace o tom, kdo je partnerem/partnerkou osoby veřejného zájmu, lze označit za legitimní, pak ale slídění po tom, kdo je takovou osobou, bytí v patách, tajné

pořizování fotografií v situaci, kdy si partneři myslí, že jsou sami, jak se sama žalovaná v Článcích ještě v zásadě bezostyšně vychloubá, již legitimním jednáním není. Sledování představuje významný zásah do soukromí člověka a je možné jen za výjimečných okolností, pro které existuje silný veřejný zájem. O takovou situaci zde rozhodně nejde. Současně nelze přehlédnout, že ze strany žalované ani v průběhu řízení nenastala sebereflexe alespoň v tom směru, že by připustila, že metody, kterými takto zasahovala do soukromí žalobců, zde nebyly na místě, natož aby se omluvila, byť ji k alespoň nějaké sebereflexi dal odvolací soud prostor ještě i při jednání. Závěry ESLP z věci *Lillo-Stenberg a Sather proti Norsku* nejsou pro zde posuzovanou věc přiléhavé, když okolnosti pořízení fotografií nejsou srovnatelné. Zde jde o číhání v místě bydliště a tajné focení na takovém místě jistě není srovnatelné s pořízením fotografií u příležitosti okázalého svatebního obřadu (srov. bod 43 rozsudku ESLP).

25. Soud prvního stupně ve svých závěrech ve vztahu k posuzované věci zcela správně zdůraznil **nepřijatelnost sledování žalobců ze strany žalované (slídění) a tajného pořizování fotografií.**
26. Podle odvolacího soudu však tuto skutečnost dostatečně nezohlednil ve výši přiznaného **zadostiučinění v penězích.** Podle odvolacího soudu je postupem podle ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 o. z. na místě žalobcům přiznat za zásah do jejich osobnostních práv v souvislosti s Články, který se pojí jak s nepravdivým informováním o (povaze) vztahu žalobců, tak – a to především – s předcházejícím sledováním a tajným pořizováním snímků žalobců vyšší zadostiučinění, a to konkrétně každému ze žalobců po 250 000 Kč, tj. celkem je namístě žalovanou zavázat k platbě 500 000 Kč. Odvolací soud zdůrazňuje, že přiznaná částka je významnou měrou náhradou za újmu způsobenou sledováním a tajným pořizováním snímků žalobců a v mnohem nižší míře za újmu způsobenou uveřejněním nepravdivé informace o povaze vztahu žalobců. Kromě okolnosti, že sami žalobci mají na újmě týkající se povahy jejich vztahu podíl v důsledku svého chování, resp. pasivity, je zde významné i to, že se jednalo o jednorázový zásah, v zásadě jen jeden článek, který byl uveřejněn v časopise, a jeho mutaci, resp. spíše anonci na časopisecký článek, uveřejněnou pak následující den na webu. Další články nenásledovaly, přestože předžalobní výzva byla až ze dne 20. června 2018, přitom ani v ní ještě nebyla ze strany žalobců sdělena informace o tom, že žalobce a) je vdovec/žalobcovo manželství netrvá. Přiznaná částka bere v potaz i postavení žalované, potažmo jejich mediálních produktů na mediálním trhu a tím možný dopad jí zveřejněných informací (v porovnání s konkurencí), včetně okolnosti, že napadané informace již v době zveřejnění Článků ve veřejném prostoru byly. Současně přiznaná výše v řádu stovek tisíc zohledňuje, že k zásahu došlo v souvislosti s výdělečnou činností žalované a naplňuje jak satisfakční, tak i preventivně sankční funkci. Vyšší částka by zde již nebyla vzhledem k okolnostem konkrétního případu přiměřenou.
27. Odvolací soud na rozdíl od soudu prvního stupně neshledal důvod pro odlišení výše přiznané částky jednotlivým žalobcům. Je pravdou, že žalobce a) je široce znám, a proto dopad mediálních informací založených na nepravdě je ve vztahu k jeho osobě širší, ale i u žalobkyně b), která v tu dobu působila na postu ředitelky Xxx, byl významně a lze říci i srovnatelně citelný; pokud jde o sledování a tajné focení, není mezi žalobci rozdíl.
28. Vzhledem k tomu, že zásah ze strany žalované, pokud jde o zveřejnění nepravdivých a nepodložených informací v Článcích, byl zásahem jednorázovým a spojeným s konkrétní specifickou situací, kdy nebylo veřejně známo, že manželka žalobce a), B. G., zemřela, přičemž další články nenásledovaly, Článek 2 žalovaná z webu stáhla před podáním žaloby, stejně tak byl odstraněn odkaz na Článek 2 na www.barrandov.tv a odkaz na Článek 2 na facebookových stránkách žalované s uživatelským názvem Sedmička žalovaná stáhla po doručení žaloby, nejsou zde postupem podle ustanovení § 82 odst. 1 o. z., *arg. a contrario*, splněny podmínky pro uložení **zdržovací povinnosti** rozhodnutím soudu, neboť konkrétní zásah netrvá a jeho opakování nehrozí (a tím méně jsou – po jednorázovém zásahu – dány důvody pro široce formulovanou zdržovací povinnost bez vztahu k zásahu, pro který se žalobci domáhají ochrany svých práv).

29. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně obecně shledává důvodný požadavek žalobců na odčinění nemajetkové újmy – vedle peněz – i **omluvou**, avšak text, který žalobci ve vztahu k informacím z Článků požadovali, nepředstavuje přiléhavé a tím ani přiměřené zadostiučinění. Články sice obsahují nepravdivé informace, ale obsahují i informace pravdivé, a proto vzhledem k tomu, že žalobci nežádali omluvu ve vztahu ke konkrétním informacím, ale obecně, není žalobní požadavek žalobců na omluvu v rozsahu týkajícím se textu důvodný. Text omluvy je tudíž důvodný pouze ve vztahu k neoprávněně pořízeným fotografiím (srov. bod 24 odůvodnění). Na okraj se poznamenává, že text žalobci požadované (a soudem přiznané) omluvy užívá ve vztahu k žalobkyni b) nikoli současné příjmení (K.), ale příjmení předchozí (K.), což je u veřejné omluvy v situaci, kdy Články používaly původní příjmení (a sama žalobkyně b/ nenavrhla změnu) opodstatněné.
30. Lze uzavřít, že pokud jde o **rozhodnutí o věci samé**, odvolací soud vzhledem k výše uvedenému postupem podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil výrok I rozsudku soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodováno o žalobním požadavku žalobců na zdržení, tak, že v tomto rozsahu žalobu zamítl (výrok I tohoto rozsudku); výrok II rozsudku soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodováno o žalobním požadavku žalobců na omluvu, pak odvolací soud změnil tak, že žalobě vyhověl pouze v rozsahu, který se týká zásahu v souvislosti s neoprávněně pořízenými fotografiemi, v zbylém rozsahu žalobu zamítl, a to pro nepřiléhavost, popř. nadbytečnost požadovaného textu, vzhledem k tomu, že omluva je poskytována ve vztahu k fotografiím a nikoli k textu, není důvodná ani anonce omluvy na obálce časopisu, kde žalobcům vadil titulek (pro úplnost se uvádí, že v rozsahu vyhovění žalobě jde materiálně o potvrzení rozsudku soudu prvního stupně, pro přehlednost bylo ale rozhodováno výslovně o celém textu omluvy, aby bylo jednoduše zřejmé v jakém rozsahu bylo žalobě vyhověno a v jakém nikoli). Ve vztahu k zadostiučinění v penězích odvolací soud potvrdil postupem podle ustanovení § 219 o. s. ř. vyhovující výroky III a IV (výrok III tohoto rozsudku) a postupem podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. pak změnil zamítavé výroky V a VI tak, aby výsledně každému ze žalobců byla přiznána částka 250 000 Kč (výroky IV a V tohoto rozsudku).
31. Vzhledem k tomu, že odvolací soud částečně změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodoval nejen o nákladech odvolacího řízení, ale znovu i o **nákladech řízení** před soudem prvního stupně (§ 224 odst. 2 o. s. ř.).
32. Žalobci v řízení před soudem prvního stupně výsledně uspěli v rozsahu odstraňovacího nároku (zde je na roveň úspěchu postaveno zastavení řízení z procesního zavinění žalované – § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř.), ohledně zadostiučinění v penězích (výše zadostiučinění zde záležela na úvaze soudu a úspěch žalobců nebyl extrémně malý co do poměru žalované a přisouzené částky, jedná se o 21 %, § 142 odst. 3 o. s. ř.) a z poloviny ohledně zadostiučinění omluvou. Žalovaná v řízení před soudem prvního stupně uspěla ohledně zdržovacího nároku a z poloviny ohledně zadostiučinění omluvou. Úspěch žalobců tak byl $5/8$ ($=1/4+1/4+1/8$) a žalované $3/8$ ($=1/8+1/4$), a žalobcům proto výsledně náleží podle ustanovení § 142 odst. 2, 3 o. s. ř. ve spojení s § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. náhrada $1/4$ ($=5/8-3/8$) účelně vynaložených nákladů řízení před soudem prvního stupně.
33. Účelně vynaložené náklady řízení před soudem prvního stupně na straně každého žalobce představují náklady na soudní poplatek v rozsahu vztahujícím se k přisouzené částce, tj. 2 500 Kč a dále náklady na právní zastoupení v rozsahu 6 úkonů právní služby. Konkrétně jde o: 1) převzetí zastoupení, 2) předžalobní výzva, 3) sepsání žaloby, 4) účast při jednání před soudem dne 7. března 2019, 5) závěrečný návrh a 6) účast při vyhlášení rozsudku dne 26. března 2019. S úkony 1) až 5) je spojena odměna advokáta ve výši 2 480 Kč/úkon/žalobce (§ 7, § 9 odst. 4 písm. a/, § 11 odst. 1, § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a s úkonem 6) pak poloviční sazba ve výši 1 240 Kč/úkon/žalobce (§ 7, § 9 odst. 4 písm. a/, § 11 odst. 2, § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.), se všemi (společnými) úkony je spojena paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč/úkon pro oba žalobce (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), tj. u každého 150 Kč/úkon a DPH v sazbě 21 % (§ 137 odst. 3 písm. a/ o. s. ř.). Celkem tedy účelně vynaložené

náklady řízení před soudem prvního stupně na straně každého žalobce činily 20 093,40 Kč [=2500+(5,5*2480+6*150)*1,21]. Čtvrtina z uvedené částky činí 5 023,35 Kč a tu je žalovaná povinna každému žalobci zaplatit, celkem tedy na náhradě nákladů řízení zaplatí 10 046,70 Kč.

34. V odvolacím řízení měli žalobci úspěch ohledně zadostiučnění v penězích (§ 142 odst. 3 o. s. ř. – viz již výše) a z poloviny ohledně zadostiučnění omluvou, žalovaná pak měla úspěch ohledně zdržovací povinnosti a z poloviny ohledně zadostiučnění omluvou; odstraňovací nárok nebyl předmětem odvolacího řízení. Úspěch a neúspěch obou stran sporu byl tedy v odvolacím řízení rovný ($1/3+1/6=1/2$). Žádné ze stran tak postupem podle ustanovení § 142 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. náhrada nákladů řízení nenáleží.
35. Lhůta k plnění ohledně věci samé (s výjimkou omluvy v časopise – viz dále) a ohledně nákladů řízení je stanovena podle ustanovení § 160 odst. 1 v části věty před středníkem o. s. ř.; místo plnění (ohledně nákladů) pak podle ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř. Lhůta k plnění ve vztahu k omluvě v časopise byla vzhledem k jeho týdenní periodicitě stanovena podle ustanovení § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř. v délce osmi dnů.

Poučení:

V části týkající se výroku **o věci samé** (výroky I, II, III, IV a V) **je dovolání přípustné** k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V části týkající se výroku **o nákladech řízení** (výroky VI a VII tohoto rozsudku) dovolání **přípustné není** (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 29. srpna 2019

JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr. v. r.
předsedkyně senátu